

4) Onko tulliviranomaisten toimenpiteistä epäiltäessä tavaroiden loukkaavan tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia sekä tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavien tavaroiden suhteen toteutettavista toimenpiteistä 22.7.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 (4) 2 artiklan 1 kohdan b alakohta ymmärrettävä siten, että "laittomasti valmistettujen tavaroiden" vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen estämistä ja tuhoamista jäsenvaltiossa koskevien säännösten soveltaminen edellyttää sitä, että tavaroita on "levitetty yleisölle" jäsenvaltiossa ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen yhteydessä kuvattujen perusteiden mukaisesti?

5) Onko tulliviranomaisten toimenpiteistä epäiltäessä tavaroiden loukkaavan tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia sekä tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavien tavaroiden suhteen toteutettavista toimenpiteistä 22.7.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 artiklan 1 kohdan a alakohta ymmärrettävä siten, että "väärennettyjen tavaroiden" vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen estämistä ja tuhoamista jäsenvaltiossa koskevien säännösten soveltamisen ehtona on, että tavaroita on "käytetty elinkeinotoiminnassa" jäsenvaltiossa toisen ja kolmannen ennakkoratkaisukysymyksen yhteydessä kuvattujen perusteiden mukaisesti?

(1) EYVL L 167, s. 10.

(2) EUVL L 299, s. 25.

(3) EUVL L 78, s. 1.

(4) EUVL L 196, s. 7.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 4.3.2013 — Snezhana Somova v. Glaven direktor na Stolichno upravlenie "Sotsialno osiguryavane"

(Asia C-103/13)

(2013/C 129/18)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Snezhana Somova

Vastaaja: Glaven direktor na Stolichno upravlenie "Sotsialno osiguryavane"

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko SEUT 48 artiklan ensimmäistä kohtaa ja SEUT 49 artiklan ensimmäistä ja toista kohtaa tulkittava pääasian olosuhteissa siten, etteivät ne ole esteenä pääasiassa kyseessä

olevan kaltaiselle jäsenvaltion kansalliselle säännökselle eli sosiaalivakuutuslain (Kodeks na sotsialno osiguryavane) 94 §:n 1 momentille, jossa edellytetään vakuutuksen päättymistä perusteena vanhuuseläkkeen myöntämiseksi jäsenvaltion kansalaiselle, joka toimii eläkkeen hakemisajankohtana itsenäisenä ammatinharjoittajana toisessa jäsenvaltiossa ja kuuluu sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (1) soveltamisalaan?

2) Onko asetuksen N:o 1408/71 94 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä SEUT 48 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan kanssa, tulkittava siten, että siinä sallitaan poikkeaminen vakuutuskausien yhteenlaskemista koskevasta säännöstä sellaisten vakuutuskausien osalta, jotka ovat täyttyneet toisessa jäsenvaltiossa ennen kuin asetusta alettiin soveltaa siinä jäsenvaltiossa, jossa eläkehakemus tehtiin, siten, että mainitussa kansallisessa säännöksessä annetaan vakuutetulle oikeus valita, ilmoittaako hän kyseiset vakuutuskaudet yhteenlaskemista varten, ja arvioida yhteenlaskennan tarpeellisuutta, jos vakuutuskausi, joka on täyttynyt pelkästään sen jäsenvaltion oikeuden mukaan, jossa hakemus tehdään, ei riitä eläkeoikeuden saamiseen ja jos eläkkeeseen oikeuttava vakuutuskausi voidaan saavuttaa ainoastaan maksamalla vakuutusmaksuja?

Onko näissä olosuhteissa SEUT 48 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan nojalla sallittua, että luopuminen asetuksen N:o 1408/71 vakuutuskausien yhteenlaskemista koskevan 46 artiklan 2 kohdan soveltamisesta sen jälkeen, kun asetusta N:o 1408/71 on alettu soveltaa, on vakuutetun harkintavallassa siten, ettei tämä ilmoita eläkehakemuksensa toisessa jäsenvaltiossa täyttyneitä vakuutuskausia?

3) Onko asetuksen N:o 1408/71 12 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä sallitaan vakuutuskausien tunnustaminen vakuutusmaksujen maksamisen perusteella, kuten Bulgarian lainsäädännössä säädetään sosiaalivakuutuslain [siirtymä- ja loppusäännösten] 9 §:n 3 momentissa, jos tällä tavoin tunnustetut vakuutuskaudet ovat päällekkäisiä toisen jäsenvaltion oikeuden mukaan täyttyneiden vakuutuskausien kanssa, kuten pääasian olosuhteissa?

4) Onko asetuksen N:o 1408/71 12 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että siinä sallitaan se, että jäsenvaltio keskeyttää etuuksien maksamisen ja edellyttää kaikkien kyseisen jäsenvaltion kansalaiselle kansallisen oikeuden mukaan myönnetyn vanhuuseläkkeen mukaisesti maksettujen etuuksien palauttamista, jos asetuksessa säädetty edellytykset olivat olemassa ainoastaan eläkkeen myöntämishetkellä ja jos vakuutuskausi tunnustettiin kansallisen oikeuden mukaan vakuutusmaksujen maksamisen perusteella niiden pelkästään kansalliseen lainsäädäntöön pohjautuvien perustelujen nojalla,

joiden mukaan kyseisen henkilön vakuutus toisessa jäsenvaltiossa ei ollut päättynyt eläkkeen myöntämishetkellä, ottamatta huomioon vakuutuskausia, jotka olivat täyttyneet toisessa jäsenvaltiossa eläkkeen myöntämisaikoihin mennessä, ja seikkoja, joiden perusteella eläke olisi pitänyt määrittää erisuuruiseksi?

Jos maksettujen eläke-etuuksien palauttaminen on sallittua, seuraako siinä tapauksessa unionin oikeuteen sisältyvistä vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteesta, että etuuksien saajan on maksettava myös korkoa, jos jäsenvaltion lainsäädännössä ei säädetä korkojen maksamisesta kansainvälisen sopimuksen perusteella myönnetyn eläkkeen palauttamisen yhteydessä?

(¹) EYVL L 149, s. 2.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad — Veliko Tarnovo (Bulgaria) on esittänyt 4.3.2013 — "FIRIN" OOD v. Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" — Veliko Tarnovo

(Asia C-107/13)

(2013/C 129/19)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad — Veliko Tarnovo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: "FIRIN" OOD

Vastaja: Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" — Veliko Tarnovo

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaisissa tapauksissa, joissa tulevasta ja selvästi määritellystä verollisesta tavaroiden luovutuksesta suoritettuun ennakkomaksuun liittynyt arvonlisäverovähennys tehtiin heti ja tosiasiallisesti, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (¹) 168 artiklan a alakohdan säännöksiä, luettuina yhdessä 65 artiklan, 90 artiklan 1 kohdan ja 185 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava yhdessä siten, että koska toimitusehtojen mukainen pääsuoritus on jäänyt objektiivisista ja/tai subjektiivisista syistä puuttumaan, oikeus ostoihin sisältyvän veron vähentämiseen vähennyksen tekohetkellä on evättävä?

2) Seuraako tästä säännösten yhteisestä tulkinnasta ja arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatteesta, että tässä tilanteessa sillä, onko tavaroiden luovuttajalla objektiivisesti mahdollisuutta oikaista laskuun merkittyä arvonlisäveroa ja/tai laskussa olevaa veron perustetta kansallisessa laissa säädetyllä tavalla, on (tai ei ole) merkitystä, ja miten tällainen oikaisu vaikuttaisi alun perin tehdyn vähennyksen epäämiseen?

3) Onko direktiivin 2006/112 205 artiklaa, luettuna yhdessä 168 artiklan a alakohdan ja 193 artiklan kanssa, tulkittava myös johdanto-osan 44 perustelukappaleen valossa siten, että jäsenvaltiot saavat evätä luovutuksen vastaanottajalta verovähennyksen ainoastaan sellaisin perustein, jotka ne ovat itse asettaneet kansallisessa laissa ja joiden mukaan verovelka määrätään muun henkilön kuin veronmaksuvelvollisen maksettavaksi, jos tässä tapauksessa verotuksellinen lopputulos poikkeaisi lopputuloksesta, jonka yhteydessä olisi noudatettu tarkasti jäsenvaltion määrittämiä sääntöjä?

4) Mikäli kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, ovatko pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevien kaltaiset kansalliset oikeussäännöt sallittuja direktiivin 2006/112 205 artiklan soveltamisen yhteydessä ja sopivatko ne yhteen tehokkuus- ja suhteellisuusperiaatteiden kanssa, jos ne johtavat yhteisvastuuseen arvonlisäveron maksamisesta sellaisten oletettujen perusteella, joiden edellytykset eivät ole välittömästi todettavissa olevia objektiivisia tosiseikkoja vaan siviilioikeudessa kehitettyjä vaatimuksia ja joista päätetään riitatilanteessa lopullisesti jonkin muun oikeussuojatien välityksellä?

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Kanne 11.3.2013 — Euroopan komissio v. Unkari

(Asia C-115/13)

(2013/C 129/20)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Barslev ja A. Sipos)

Vastaja: Unkari